GIRONA NOTICIES.COM + Periodisme

'Un mandat breu però intens'

Opinió | 04/05/2008 | 06:41

És de justícia afirmar que el paper jugat per Calvo-Sotelo va ser crucial per a la transició.

El mandat de Leopoldo Calvo-Sotelo va ser breu però d'una intensitat i importància extraordinàries, fins al punt que si del febrer del 1981 a l'octubre del 1982 no s'haguessin pogut reconduir els enormes problemes econòmics, militars, polítics i socials que hi havia a Espanya, la transició hauria estat en greu perill de fracassar. Per tot això, és de justícia afirmar que el paper jugat per Calvo-Sotelo va ser crucial.

Calvo-Sotelo va agafar el relleu a Adolfo Suárez, després de la seva dimissió com a president del Govern, en unes circumstàncies molt difícils. Per una part, en la mateixa sessió de la seva investidura es va produir el 23-F. Va haver de fer front, doncs, a la situació creada, marcada per un fort malestar en l'estament militar que es va allargar temps després de l'assalt colpista. Una prova del malestar entre els militars va ser el tracte desconsiderat que van rebre ell mateix i el seu ministre de Defensa, Oliart, amb motiu d'una cerimònia a l'Acadèmia Militar de Saragossa. Precisament, em ve a la memòria una trucada seva en què em reconeixia les fortes pressions que estava rebent perquè els militars colpistes no fossin jutjats. Ell em va dir contundent: "Això és inadmissible".

ETA i Euskadi va ser un altre dels reptes als quals va haver d'enfrontar-se. Estem parlant d'una època durant la qual es produïen un centenar d'atemptats mortals a l'any, i sectors polítics i militars el pressionaven perquè prengués mesures molt radicals amb ETA i Euskadi. També es va mantenir ferm en aquest assumpte, i es va negar a enviar l'Exèrcit al País Basc com l'empenyien a fer. La situació econòmica no era menys optimista: l'atur arribava al 20%, els tipus d'interès eren molt elevats i moltes empreses tancaven.

Si la situació d'Espanya era complicada i difícil, no ho era menys la del seu partit, la UCD. Va haver d'enfrontar-se a un partit en descomposició i a una oposició molt forta del PSOE en tots els terrenys. Per si això fos poc, no disposava tampoc de majoria al Congrés dels Diputats. Precisament, CiU, en la seva investidura, va decidir votar- hi afirmativament l'endemà del 23-F. En un exercici de responsabilitat, CiU garantiria la governabilitat de l'Estat, com també faria en altres ocasions al llarg de la història de la democràcia, sense cap compensació a canvi, malgrat que dos dies abans havíem decidit abstenir-nos, ja que ens vam adonar que tindria una política autonòmica regressiva respecte a la que havia tingut Suárez amb Catalunya. Per aquest motiu, hi va haver un gran desacord entre el Govern de la Generalitat i el Govern central per la LOAPA. De totes maneres, la LOAPA no va ser iniciativa només de Calvo-Sotelo i la UCD sinó també del PSOE i d'Aliança Popular.

El recurs d'inconstitucionalitat que va presentar CiU va ser acceptat en una part molt important pel Tribunal Constitucional. De totes maneres, tinc motius per creure que Calvo-Sotelo comprenia que l'esforç que des de Catalunya es feia per mantenir la nostra especificitat era justificat però no encaixava ni amb la visió d'Espanya ni amb el moment polític.

No S´ha d'oblidar tampoc com un fet d'especial importància del seu mandat la petició que el seu Govern va fer d'ingrés a l'OTAN. Després, la cosa es va complicar i es va haver de recórrer al referèndum del 1986, però el pas inicial, i de fet, molt determinant, el va fer Calvo-Sotelo, malgrat

l'oposició dels partits d'esquerra i dels moviments anti-OTAN que hi havia a dins de la UCD mateix. Vull afegir com a apunt final que Calvo-Sotelo va ser un dels polítics més cultes i respectuosos en el tracte de les últimes tres dècades. La democràcia són les institucions però també les formes.

Autor: Jordi_P
Jordi_P

https://gironanoticies.com/noticia/6650--un-mandat-breu-pero-intens.htm